

Guió d'oració de Càritas per a la Comunitat Parroquial

Per a ser sensibles davant l'exclòs

Ambientació del lloc

Una icona de Jesús sobre algunes teles i uns ciris al voltant, presidirà l'oració. Abans de començar es pot deixar música de fons.

S'entregarà a cada participant el full fotocopiats amb els textos que hi ha al final d'aquest guió.

DESENVOLUPAMENT de l'ORACIÓ

(Lector 1:)

Benvinguts a aquest espai d'oració que animem des de Càritas. Només des de l'oració podem alimentar, sostenir, millorar el nostre compromís solidari. El millor símptoma per comprovar si hem viscut bé un moment d'oració, és veure si eixim d'ella sent més sensibles per detectar el patiment que hi ha al nostre voltant i actuar en conseqüència.

L'oració profunda anima la Caritat. Una Caritat que comença per fixar la mirada en l'altre i estar atent a la seua necessitat. El primer pas per construir un món diferent és tindre els ulls ben oberts per veure, les orelles atentes per escoltar i el cor sensible per commoure's i, després de la commoció, ACTUAR. Així ho feia Jesús.

(El lector 2 llig el text de Mc 1,40-45 que està en el full).

(Entre el lector 3 i 4 lligen el comentari a l'Evangelí).

(Lector 1:)

Deixem un moment per a rellegir i meditar aquest evangeli, i escoltar millor el que Jesús ens vol dir personalment a través d'ell.

(Passats uns 8 minuts, el lector 1 dirà):

Llegim a dos cors l'oració titulada "**Pare Bo**". Després deixarem un temps per a interioritzar-la i orar amb ella.

(Es deixa música de fons)

(Passats uns 8 minuts, el lector 1 dirà):

Proclamem a dos cors l'oració "**Feliç**". Després de llegir-la deixarem un temps per a rellegir-la amb calma i fer-la nostra. Durant eixe temps, qui vullga podrà proclamar en veu alta alguna frase que més li haja agradat d'aquesta oració.

(Passats uns 10-12 minuts, quan ja no quede ningú per dir la seua frase, el lector 1 dirà):

- En aquests moments, si algú vol fer una petició, alguna acció de gràcies, o compartir alguna cosa viscuda en aquest espai d'oració, ara és el moment de fer-ho.
- Per acabar anem a resar junts, agarrats de la mà, l'oració que Jesús ens va ensenyar, i després de resar-la ens farem una abraçada de pau: Pare nostre...

Oració per a ser sensibles davant l'exclòs

EVANGELI (Mc 1, 40-45)

Un leprós el vingué a trobar i, agenollat li suplicava: «Si vols, em pots purificar». Jesús, compadit, va estendre la mà, el tocà i li digué: «Ho vull, queda pur». A l'instant li desaparegué la lepra i quedà pur. Tot seguit Jesús va fer que se n'anara, després d'advertir-lo severament. Li digué: «Vigila de no dir res a ningú. Vés a fer-te examinar pel sacerdot i ofereix per la teua purificació el que va ordenar Moisés: això els servirà de prova». Però ell, així que se n'anà, començà a pregonar la nova i escampar-la per totes parts, de manera que Jesús ja no podia entrar obertament en cap població, sinó que es quedava a fora, en llocs despoblats. Però la gent venia a trobar-lo de totes parts.

Jesús, curant un leprós exclòs de la societat, ens vol proposar que siguem també nosaltres, hui dia, instruments de sanació, instrument del seu amor compromès amb els exclosos. Hui també són moltes les persones apartades de la casa comuna, d'aquest món que el Senyor ens ha concedit. Noves "lepres" estan presents entre nosaltres: la fam, la pobresa, les injustícies, ... generen una ofensa a la dignitat personal de l'ésser humà.

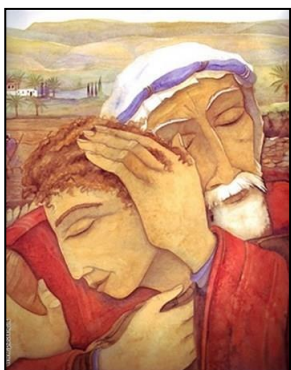
La nostra caritat necessita patir d'una mirada molt atenta a la realitat. Descobrir la situació dels pobres, dels exclosos, i escoltar el seu clamor és el que commou el nostre cor, com es va commoure tantes vegades el cor de Jesús davant dels pobres. Una commoció que va donar pas a l'acció, i a una acció salvadora, alliberadora, sanadora, transformadora.

La fe en Jesús ens convida a compartir com a forma de vida. El senyal de que som seguidors del Senyor és que posem en comú, "comuniquem" la nostra vida, les nostres alegries i penes, les nostres inquietuds i esperances, els nostres béns, participant del Regne que Jesús va inaugurar.

Pare Bo

Pare Bo, Déu de Misericòrdia, guia els nostres passos,
Ajuda'ns a créixer en la fe.
Pare Bo, a través del teu Fill Jesús,
ens has mostrat el camí del bé i de la vida,
ens has ensenyat a ser compassius,
ens has ensenyat a viure preocupats pels altres,
ens has ensenyat a actuar amb valentia i decisió per la vida de tots.

Senyor de la història,
la teua Paraula ens revela la teua mirada atenta a les coses que passen.
Escoltes, veus i pateixes amb la vida dels teus fills.
Et commou el patiment, la injustícia i l'opressió.
No toleres l'explotació ni l'exclusió.
T'indigna la marginació, la fam i la pobresa.
Necessites de nosaltres per fer possible
un món on brille la justícia i els Drets Humans.
Pare Bo, Déu de Misericòrdia, ajuda'ns a canviar el cor.

Pare Bo, fes de nosaltres instruments de la teua misericòrdia,
agents de la solidaritat real,
constructors d'un món on hi haja més justícia i més amor.

En el teu nom, Pare-Mare de tots, seguint els passos del teu Fill Jesús,
que ens va mostrar el camí de la fraternitat real,
animats per l'Esperit que renova la vida i enforteix l'entrega,
dóna'ns forces per a viure fent present i palpable el teu Regne
amb el compromís i testimoni de les nostres vides.

Feliç

Feliç qui cuida del pobre i dèbil!
Feliç qui estén la seua mà al necessitat!
Feliç qui no sap negar una ajuda!
Feliç qui sap estimar i comprometre's!

Feliços, sí, els qui no temen arriscar tot pel Regne.
Feliços els qui saben canviar la rivalitat per la col·laboració,
la competitivitat per la solidaritat,
l'egoisme per la justícia i l'amor.

Ajuda'm, Senyor, a desterrar del cor
l'egoisme que tantes vegades l'envolta.
Ajuda'm a no fracassar en l'intent
d'estar atent al dolor dels altres.
Ajuda'm a saber mirar la realitat,
a descobrir la injustícia i la maldat.
Ajuda'm a ser missatger d'esperança,
a arriscar, si fóra necessari, la vida pels altres.

Tu saps que em dol vore tants bons desitjos
que després no faig fructificar.
Que em dol tindre les coses clares en la ment
i no traduir-les en compromisos per a transformar.
Dóna'm força, Senyor, perquè la teua Paraula i els meus desitjos
arriben a fer-se realitat.

Que la meua orella estiga sempre atenta als teus murmurs.
Que el soroll quotidià no tape la teua veu.
Que et trobe, i et reconega i et seguisca.
Que en la meua vida brille la teua llum.

Que les meues mans estiguen obertes per a donar i protegir.
Que el meu cor tremole amb cada home i dona que pateixen.
Que ocupe en el món el lloc precís que tu vols per a mi.
Que la meua vida no siga estèril.

Que deixe un record càlid en la gent que trobe.
Que sàpiga parlar de pau, imaginar la pau, construir la pau.
Que estime, encara que a vegades dolga.
Que distingisca en l'horitzó els senyals de la teua obra.
Tot això desitge, tot això et demane,
tot això t'ofereisc, Pare.

Nosotros predicamos un Dios bueno, comprensivo, generoso y compasivo. Pero, ¿lo predicamos también a través de nuestras actitudes? Si queremos ser coherentes con lo que decimos, todos deben poder ver esa bondad, ese perdón y esa comprensión en nosotros.

(Teresa de Calcuta)